

ligste Betingelser. Om vi vilde være istand til med Hensyn til den nordiske Trafik at konkurrere med Dampstibene, og henholdsvis de svenske Jernbaner og Dampstibe, troer jeg ikke, nogen Dødelig kan beregne.

En af de Bemærkninger, der ere fremkomne, har særligen berørt mig personlig. Den lød for mig omtrent, som om man vilde sigte dem, der bære Lovforslaget igjennem, for, at de skulde ville søge at tilvende en enkelt Provinds Fordele paa de andre Statsdeles Beskostning, eller i alt Fald, at disse andre Dele af Staten skulde betale en Deel af Beskostningerne. Jeg troer ikke, at denne Betragtning har gjort sig gjældende hos noget af de Medlemmer, der have støttet Lovforslaget, men jeg tør ubetinget sige, at den ikke i mindste Maade har gjort sig gjældende for mit Vedkommende. Det forekommer mig ogsaa i og for sig noget besynderligt, naar man seer hen til, hvorledes Staten allerede for lang Tid siden, før der endnu var blevet begyndt paa den første jydsk Baner, støttede Anlægget af Jernbanen gennem Sjælland, og hvorledes den senere har støttet Udvidelser af dette Anlæg, at da Nogen kan tvivle om, at Regjeringen ikke vil gjøre lige Ret og Skjel mellem Landets forskjellige Provindser. Jeg seer i Virkeligheden ikke nogen stor Forskjel derpaa, om man bygger Jernbaner i Thyland og Thyen for Statens Penge, eller om man bygger Baner igjennem Sjælland og Smaasøerne ved Midler, hvorfor der garanteres 4 pCt. af Staten; men det seer jeg ganske tydeligt, at den Vej, man først har begyndt at betrede i Landstinget med Hensyn til Tilvebringelsen af Jernbaneanlæg, er man omtrent nødt til at vedblive at følge. Det vil være ligesaa vanskeligt for Staten at bygge Sidebaner, knyttede til de bestaaende sjællandske Baner, som det ubetinget vil være for Private at bygge Sidebaner, der knyttes til Statsbanerne. Det forekommer mig, at hver Gang der her har foreligget Spørgsmaal om, hvorvidt man skulde understøtte Jernbaneanlæg paa Derne, have disse Forslag mødt den allerførste Smødekommun. — Den ærede Ordsfører for Finantsudvalget har i de Oplysninger, som han har meddeelt Udvalget om den finantssielle Stilling,

saaledes som det ærede Medlem for Rjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen) udtalte, gjort opmærksom paa, at efter hans Opfattelse vilde en Fortsættelse af Jernbaneanlægene i Thyland efter samme Maalestok som hidtil nødvendigvis gjøre større Stattepaalæg, men det er vist heller ikke undgaet det ærede sidstnævnte Medlems Opmærksomhed, at Beviset herfor ikke er ført. Det kan bevises og godtgjøres med Tal, hvorledes Balancen overhovedet stiller sig, og hvorvidt der kan forventes Overstud eller Underbalance; men hvad der naturligtvis maa blive en Skjønssag, det er, om denne Underbalance, denne større Udgift end Indtægt, kan dækkes ved Laan eller maa hæves ved nye Skatter. Jeg har den største Erhøbdighed for det ærede Medlems finantssielle Indsigt, men, hvor det bliver til en reen Skjønssag, maa det ærede Medlem selv erkjende, at der bliver Andres Skjøn ligesaa berettiget som hans. Det er jo iøvrigt udtrykkelig bemærket af den ærede Ordsfører for Finantsudvalget, at saadanne Beløb som 1 Million om Aaret kunde vort Pengemarked taale; men efter Oplysninger, jeg har liggende foran mig, og som jeg troer, at jeg meddeelte Thinget allerede igaar, har vort Pengemarked i det foregaaende Finantsaar modtaget for 2,300,000 Rb. Statspapirer. Det forekommer mig altsaa ikke, at man kan paavise, at 1 Million Rb. er det og netop det, som man kan gjøre sikker Regning paa, at vort Pengemarked kan modtage. Jeg seer altsaa ikke nogen Nødvendighed for at gjøre det, som det ærede Medlem anbefalede, nemlig samtibigt med Vedtagelsen af denne Lov ogsaa at votere de nye Skatter.

Formanden: Der er endnu 6 Medlemmer, som have ønsket at udtale sig. Det vil altsaa være nødvendigt at fortsætte Forhandlingerne om denne Sag imorgen, og da Tiden nu er saa langt fremrykket, skal jeg standse dem for idag.

Før jeg slutter Mødet, skal jeg meddele, at jeg fra Landstingets Formand har modtaget „Forslag til Lov angaaende Omordning af Nørresundbys Næringsfor-